

Bohuslava Šenkýřová: „Studenty přitahuje kvalita a pověst školy.“

IVANA HASLINGEROVÁ

Tak jako každoročně se i letos sešli v pražském paláci Žofín nejúspěšnější manažeři firem působících v ČR, aby se utkali v nejprestižnější manažerské soutěži u nás – „*Manažer roku*“. Ocenění v této soutěži se týká osobního přínosu manažerů k rozvoji firem a do finále soutěže jsou vybráni pouze ti, kteří pro společnosti jim svěřené udělali více, než se běžně od manažerů očekává. Proto je mezi manažery chápáno jako udělení Oskarů mezi herci. V kategorii žen získala od Národní hodnotitelské komise nejvyšší ocenění „*Manažerka roku 2008*“ Dr. Bohuslava Šenkýřová, rektorka Vysoké školy finanční a správní, o.p.s. Co vše za získáním tohoto ti-

tulu stálo a co pro ni znamená, k tomu nám paní rektorka sdělila:

Připadá mi to s odstupem času spíše jako sen. Je samozřejmě příjemné, když člověk získá nejvyšší vyznamenání, jaké může u nás manažer dostat, ale já jsem si zároveň kladla otázku, jestli si ho zasloužím právě já. V každém případě ho nevnímám jen jako ocenění své práce, ale celého kolektivu skvělých spolupracovníků. Moje role v týmu je stavět vize a vytvářet podmínky, aby se škola co nejlépe rozvíjela. Vítězství v soutěži je pro nás významné i proto, že letos slavíme deset let existence vysoké školy. Když se ohlédnu zpátky a vidím, co jsme vybudovali a dosáhli, tak si říkám, že jsme si ho snad přece jen právem zasloužili.

pomáhá místo toho, aby mezi sebou sobecky ve třídě soutěžili. Učitel dělá jen jakéhosi supervisora. Jde o utváření nového vztahu dospělého k dítěti – respektu k jeho individualitě jako hotového člověka. Samozřejmě děti vede a vyučuje učitel, ale jeho práci s pochvalou děti nevnímají jako rozkazy. Mají pocit, že se věci dozvědí od chytrějších kamarádů, a ti se zase naučí, jak vysvětlovat své poznatky a postoje, což je výborná průprava do života. Učitelé tak poznají talenty jednotlivých žáků, aniž dělají složité a stresující testy. U nás zatím touto metodou pracuje pouze několik mateřských a základních škol a dosahují výborných výsledků. Po prvním stupni základní školy tato výuka končí. V našich školách se vedle češtiny bude mluvit i anglicky.

* Vysoká škola, kterou jste vybuďovala, se stala již stálíci na našem vysokoškolském nebi. Pokud se ale nepletu, Vy jste nedostala vyznamenání pouze za její vybudování, ale i za projekt Společenství škol. V části z nich, v základní a mateřské škole, se bude vyučovat metodou Montessori. Můžete přiblížit, co se za tím záhadným názvem skrývá?

Marie Montessori byla italská dětská lékařka, která zavedla speciální vzdělávací metodu sloužící pro rozvoj talentů. Děti se učí nenásilnou cestou, kterou lze vyjádřit heslem „*pomáháme si*“. Jsou rozděleny do skupinek, v nichž jeden druhému vzájemně

* Nicméně Společenství škol nejsou jen mateřská, základní a vysoká škola. Pokud se nemýlím, pokrýváte podstatně širší spektrum škol.

To máte pravdu, opravdu nabízíme vzdělání doslova pro všechny generace. Po absolvování Kouzelných škol – mateřské a základní školy – může student pokračovat nebo od jinud nastoupit na naše osmileté gymnázium BAG, v patnácti letech potom ještě má na výběr z oborů Bankovní akademie, střední odborné školy. A chce-li po maturitě ve studiu u nás pokračovat, má opět na výběr mezi Bankovní akademii – Vyšší odbornou školou a již zmiňovanou Vysokou školou finanční a správní. Nezpochybnitelnou výhodou takové soustavy škol je kontinuita vzdělávání, která studentům umožní nezačínat stále znova, jak se u nás děje například ve výuce cizích jazyků. Projekt přináší pro nás i ekonomické efekty. Nákupy, správa budov, financování, marketing, to vše je řízeno z jednoho místa. Další výhodou je i to, že můžeme

kontinuálně vyhledávat a rozvíjet talenty. A na talentech chceme naše školy postavit především.

* **Rozpoznat u dětí, k čemu mají dispozice a talent, je jistě výborné, ale neobáváte se, že se rodiče zaleknou, že musejí rozhodnout již u tříletého děcka, jakou vysokou školu bude studovat?**

To, že dají rodiče dítě do naší školky, rozhodně neznamená, že ono musí později studovat na naší univerzitě a být jednou třeba slavným ekonomem. Celý proces výuky slouží pouze k rozvoji talentu jejich dítěte a zamezí naopak tomu, aby muselo studovat obor, na který neaspiruje a kde by bylo jednou nešťastné. Chválíme a rozvíjíme každé dítě především v tom, kde je dobré. Pro dítě není správné, když je rodiče nutí, aby mělo samé jedničky a šprtalo například jazyky, když má výrazný talent na matematiku, a naopak. To neznamená, že se nadaný matematik ne naučí mluvit např. německy, ale nemusí to „držet“ na výbornou a může věnovat více času matematice. Shrnu-li to, naším cílem není vychovat samé ekonomy, ale pomoci dětem najít oblasti, v nichž jsou nejlepší.

* **Pokud se nepletu, vaše vysoká škola získala akreditaci doktorského studijního programu statut university. Víte, co dalo některým jiným soukromým vysokým školám práce, aby tuto možnost získaly a mohly si dát do názvu slovo „univerzita“ a získat tak více studentů. Také je to Váš cíl?**

Vezmu to z jiného konce. Naším cílem nebylo stát se univerzitou, ale akreditovat doktorský studijní program a získat tak možnost vychovávat nové akademické

pracovníky jakož i intenzivněji rozvíjet vědeckovýzkumnou činnost. Zákon to ale jinak neumožňuje. Navíc statut univerzity *a priori* neznamená více studentů, vzhledem k tomu, že se v důsledku dotýká několika, maximálně desítek těch, kteří chtějí pokračovat v akademické dráze. Stejně významná pro nás

* **A otázka směřující na změnu názvu školy?**

Název měnit nebudeme, protože jde o značku, pod kterou nás veřejnost zná již 10 let a důvěřuje jí. Finanční prostředky, jaké podobná změna stojí, raději investujeme do rozvoje studijních programů, kvalitní přípravy doktorského studia a dalšího vybavení školy.

* **Co všechno mohou studenti u Vás studovat?**

Naší vlajkovou lodí je obor „*Řízení podniku a podnikové finance*“. Je to studenty dlouhodobě nejvyhledávanější obor, těsně v patách mu je „*Marketingová komunikace*“, která ovšem získává stále větší oblibu. Následují obory zaměřené na finance, pojišťovnictví a veřejnou správu. Naším nejmenším oborem je „*Aplikovaná informatika*“, obor velmi náročný na znalosti matematiky a podle toho vypadá i síť, kterým studenti musejí projít. U bakalářského studia je úbytek dokonce okolo 50%. Pyšní jsme i na doktorský studijní obor „*Finance*“. Jsme jediná soukromá vysoká škola, která má takový obor akreditovaný. Svým způsobem je to uznání naší kvality od Akreditační komise ČR, která o existenci či neexistenci studijních oborů rozhoduje.

* **Vrátím se ještě k tomu, že v oboru „*Aplikovaná informatika*“ pro-**

jde vaším sítím pouze polovina studentů. To je ale pro školu neekonomické propustit polovinu platících studentů...?

Opět záleží na úhlu pohledu. V důsledku je „*neekonomické*“ nechat vystudovat nekvalitní studenty a tím ztratit goodwill. Vždyť právě úroveň školy přivádí dostatek nových studentů. Nejde o to, aby školu vystudoval každý, ale jen ten, kdo je ochoten studovat a pokud to zvládne. Na druhou stranu jako soukromá škola poskytujeme našim studentům třeba i nadstandardní servis a péči. Je-li to třeba, nastavíme individuální studijní plán a studentovi, který má snahu dostudovat, pomáháme dosáhnout cíle. Přesto kolem 15-18 % školu nedokončí.

* **Jaké uplatnění naleznou Vaši absolventi?**

Absolventi naleznou uplatnění v odborných i manažerských pozicích podle svého odborného zaměření ve firmách, finančních institucích, státní a veřejné správě i vlastním podnikání. Většina našich studentů je zaměstnaná již během studia.

* **I přesto, co jste uvedla, si stále řada lidí myslí, že absolventi soukromých vysokých škol si titul koupí a že školy si mnoho vědomostí neodnesou. Jak je přesvědčit o opaku?**

To je běh na dlouhou trať. Veřejnost a zejména potenciální studenty můžeme přesvědčit pouze kvalitou nabízeného produktu, tedy vzdělání. Jedním z ukazatelů je například úspěšnost absolventa na trhu práce. A k úspěšnému začlenění do profesního života jenom diplom nestačí. K tomu potřebujete znalosti a dovednosti, které vám poskytne pouze kvalitní škola.

* **Jak Vás vůbec napadlo založit soukromou vysokou školu?**

U mne je „*postižení vzděláním*“ vlastně diagnóza. Už jako malá jsem nutila sestry, aby si se mnou hrály na školu, toužila jsem být učitelkou. A ačkoliv mě nakonec osud nasměroval na jinou cestu, vždycky to bylo poblíž vzdělávání. Před 17 lety jsem založila Bankovní akademii. Chtěla jsem si tak naplnit celoživotní sen vybudovat školu podle svých představ. Jakmile zákon v roce 1999 umožnil vznik soukromých vysokých škol, okamžitě jsem této možnosti využila a byla i u za-

ložení Vysoké školy finanční a správní. Nešlo přitom jen o získání akreditace a zajištění dostatečného množství finančních prostředků pro rozjezd, ale zejména o business plán s projektem studijních oborů, pedagogů, atd. V další fázi jsme definovali naše dlouhodobé cíle, vize, strategii celého rozvoje. Věřte, že je to nesmírně složitý a dlouhodobý proces. Ale nelituji ani minuty, kterou jsem Společenství škol „obětovala“. Splnila jsem si svůj sen a snad i životní poslání, a kdybych se znovu narodila, šla bych stejnou cestou. Mám ráda mladé lidi a práci s nimi.

* **Když vás tak poslouchám, tak se mi zdá, že je vlastně hračkou vést takovou školu, jako je Vaše. Určitě jste také ale narazila na nějaké těžkosti. Co bylo nejobtížnější a co Vám i nyní činí největší problémy?**

Při řízení Společenství škol je samozřejmě velké množství obtíží, ale ty se dají překonávat. Mám-li jmenovat něco, co nás dlouhodobě trápí, pak je to nedostatek schopných a nadšených pedagogů zapálených pro svou práci a ochotných se dále vzdělávat. Podle mého názoru může kvalitně připravit mladé lidi pouze pedagog, který do výuky dá nejenom své znalosti, ale i srdce, celou svou osobnost i jakousi morální a etickou „*nadstavbu*“. Samozřejmě existují i jiné problémy, některé vycházejí z vnějších hrozeb, kterým musíme čelit a učinit z nich výzvy. To je ostatně recept, který používám s úspěchem celý život. Každý problém proměním na výzvu, se kterou se chci utkat.

* **Co byste pro rozvoj vysokého školství prvořadě udělala, kdybyste byla resortní ministryní?**

Nemám politické ambice a nedokážu si momentálně představit situaci, která by mě donutila tento svůj postoj změnit, i když se říká, nikdy neříkej nikdy. Ale mám-li se na celý resort terciárního vzdělávání podívat očima školské manažerky, pak nejvíce chybí dlouhodobá koncepce rozvoje terciárního vzdělávání s jasným vymezením postavení soukromých vysokých škol. Také změna způsobu akreditace, o které se dlouho jen mluví. A potom bych asi apelovala na větší míru manažerského řízení veřejných vysokých škol. Jsem přesvědčena, že je to jediná cesta, jak obstát před výzvami, které před nás klade politická a společenská situace. Blížící se výrazný pokles počtu maturantů je faktem, který bude působit problémy všem. Ostatně, bylo to i jedno z témat, které se diskutovalo na konferenci k desetiletému výročí existence soukromých vysokých škol v ČR 23. září 2009 v prostorách Obecního domu v Praze, kterou organizovala naše univerzita. Demografický pokles je fakt, který nás potrápí všechny, soukromé i veřejné vysoké školy. A tím se vracím ke své předchozí odpovědi, ve které jsem zdůraznila nutnost přijetí dlouhodobé koncepce rozvoje vysokého školství v ČR. Bez existence takové koncepce samozřejmě hrozí zánik mnohým soukromým vysokým školám (možná i veřejným), přestože je to segment, který svou užitečnost, jak ostatně na konferenci prohlásila i ministryně školství, mládeže a tělovýchovy Miroslava Kopicová, již prokázal (např. ušetřil ze státního rozpočtu více než 8 miliard Kč), což by mělo pro celou českou společnost velmi negativní dopady. Nebojím se o existenci naší univerzity, patří mezi největší a nejkvalitnější soukromé vysoké školy, ale i nám by to velmi komplikovalo „*život*“ vzhledem k dlouhodobým cílům.

* **Nehrozí, že zejména malé soukromé vysoké školy budou v rámci přežití brát méně kvalitní studenty?**

Je to možné. Soukromé vysoké školy, budou-li chtít přežít, musejí sázet na kvalitu a k tomu nevede cesta přijímáním netalentovaných studentů. Ostatně zásadní snížení kvality by logicky vedlo i k následným krokům, které mohou skončit až odebráním akreditace Akreditační komisí ČR.

* **Co je podle vás základem úspěchu studia?**

Těch aspektů je samozřejmě celá řada, ale já opět zdůrazním kvalitní management, kvalitní pedagogů. I proto investujeme zejména do rozvoje lidských zdrojů. Naše motivační i sociální programy, které pro oblast školství jsou nevídané, mají zaměstnance přesvědčit o potřebě sebevzdělávání, vědeckovýzkumné činnosti a publikační aktivity. Kvalita pedagoga určuje i úroveň absolventa.

* **Co má dělat student, pokud se rozhodne pro studium na vaší vysoké škole?**

Nejlépe udělá, když navštíví naše webové stránky www.vsfs.cz, nebo přijde do Informačního centra. Pokud si vybere některý z nabízených oborů, podá přihlášku. Šanci má každý, kdo úspěšně složil maturitu. Je jen na něm, jak zvládne studium. My mu připravíme ty nejlepší podmínky.

* **U Vás si studenti platí veškeré náklady na studium. Jste tudíž pro chudší studenty nedostupní?**

Rozhodně ne, máme velmi široký stipendijní program. Pokud bude student dobře „*pracovat*“, tedy studovat nebo se zapojovat do různých aktivit školy atd., má reálnou šanci získat zajímavé stipendium. A samozřejmě umožňujeme i splátkový kalendář a zprostředkujeme v případě zájmu i výhodnou půjčku na vzdělání. Studenti si našťástí stále více uvědomují, že investice do kvalitního vzdělání se jim mnohonásobně vrátí.

* **Vidím, že školou žijete. Zbývá Vám vůbec čas na soukromí a na koníčky?**

Jsem člověk společenský, mám ráda lidi. Jako školačka jsem se dobře učila, ale nebyla jsem „*šprt*“. Měla jsem mnoho zájmů a koníčků. Účinkovala jsem v národopisných souborech, zpívala, recitovala, později dělala horolezectví a vysokohorskou turistiku. Moje velká vášeň byla a je dosud cestování. Zabalím ruksak a vydám se každoročně se svými známými (italským manželským párem) do pouště nebo do džungle, kde žijí téměř „*přírodně*“. Fotografie, které na svých cestách pořídím, můžete vidět v kalendářích, které VŠFS každoročně vydává na podporu stipendijního fondu. Mezi studenty se nestárne!

Paní rektorko, děkuji za zajímavý rozhovor.

Snímky Fragmenty: Jiří Pancíř